

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΠΑΤΡΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΩΝ & ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

ΤΜΗΜΑ ΘΕΑΤΡΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

ΟΔΗΓΟΣ ΣΠΟΥΔΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΥ ΕΤΟΥΣ 2014/2015

ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ

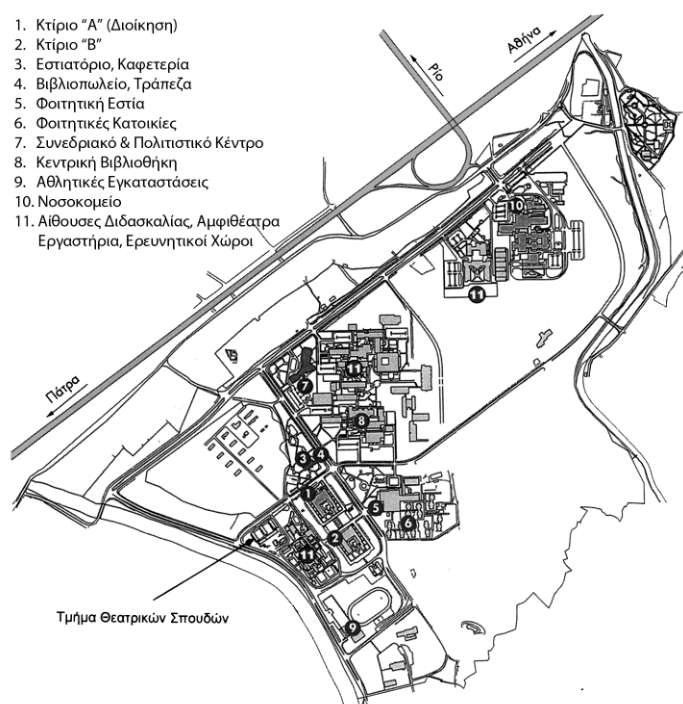
ΤΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΠΑΤΡΩΝ είναι το τρίτο Ανώτατο Εκπαιδευτικό Ίδρυμα της Χώρας από απόψεως αριθμού φοιτητών, διδακτικού και λοιπού προσωπικού και ακαδημαϊκών Τμημάτων, και ένα δυναμικά αναπτυσσόμενο κέντρο διδασκαλίας και έρευνας. Το Πανεπιστήμιο ιδρύθηκε με το Ν.Δ. 4425 της 11^{ης} Νοεμβρίου 1964 ως αυτοδιοικούμενο Ν.Π.Δ.Δ. υπό την εποπτεία του Κράτους, στο πλαίσιο του Προγράμματος Διοικητικής Ανάπτυξης της Χώρας. Σκοπός της ίδρυσης του Πανεπιστημίου Πατρών, όπως αναφέρεται στην εισηγητική έκθεση που συνόδευε το σχέδιο Νομοθετικού Διατάγματος στη Βουλή, ήταν:

1. Η διδασκαλία και η έρευνα θεμάτων αναγομένων στην οικονομική ανάπτυξη της Χώρας με έμφαση στις θετικές Επιστήμες, Τεχνολογία, τις Οικονομικές και Κοινωνικές Επιστήμες και την Οργάνωση και Διοίκηση Επιχειρήσεων.
2. Η εκπαίδευση εξειδικευμένου επιστημονικού και τεχνικού δυναμικού για κάλυψη των αναγκών της Χώρας.
3. Η μείωση της εξόδου των Ελλήνων φοιτητών στο εξωτερικό.
4. Η διευκόλυνση της επανόδου στη Χώρα Ελλήνων επιστημόνων και καθηγητών που σταδιοδρομούσαν στα Πανεπιστήμια της αλλοδαπής.

Πέρα από τα παραπάνω η ίδρυση του Πανεπιστημίου απέβλεπε και σ' έναν πιο φιλόδοξο σκοπό, αυτόν της ίδρυσης ενός Προτύπου Πανεπιστημίου, το οποίο θα επέφερε αυτόμα-

τη βελτίωση στα προγράμματα διδασκαλίας των άλλων Πανεπιστημίων της Χώρας. Παράλληλα το Πανεπιστήμιο θα παρείχε, στο πνεύμα της διεθνούς συνεργασίας, υπηρεσίες και σε άλλες χώρες, που βρίσκονταν στο ίδιο επίπεδο ανάπτυξης, προσδίδοντας κατ' αυτόν τον τρόπο διεθνή χαρακτηριστήρα στην αποστολή του.

Τα εγκαίνια της λειτουργίας του Πανεπιστημίου έγιναν στις 30 Νοεμβρίου 1966, εορτή του Αγίου Ανδρέου, Προστάτη της πόλεως των Πατρών. Ο Άγιος Ανδρέας, επί σταυρού σε σχήμα Χ, αποτελεί το έμβλημα του Ιδρύματος.

Σχεδιάγραμμα του Πανεπιστημίου Πατρών

ΙΔΡΥΣΗ ΚΑΙ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΘΕΑΤΡΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

ΤΟ ΤΜΗΜΑ ΘΕΑΤΡΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ ιδρύθηκε το 1989 και δέχθηκε φοιτητές για πρώτη φορά το ακαδημαϊκό έτος 1992/1993. Ήταν από τα πρώτα Τμήματα της Σχολής Ανθρωπιστικών και Κοινωνικών Επιστημών του Πανεπιστημίου Πατρών. Το πτυχίο τετραετούς φοίτησης του Τμήματος Θεατρικών Σπουδών είναι θεωρητικής κατεύθυνσης, με ιδιαίτερη έμφαση στην σπουδή του αρχαίου ελληνικού θεάτρου.

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΙΔΡΥΣΗΣ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ

Π.Δ. αρ. 378/89 κεφ. Β΄, Άρθρο 4:

Αποστολή του τμήματος είναι:

- α) Να καλλιεργεί και να προάγει την επιστήμη του θεάτρου με την ακαδημαϊκή και εφαρμοσμένη διδασκαλία, έρευνα και αναζήτηση.
- β) Να παρέχει στους φοιτητές του τα απαραίτητα εφόδια που εξασφαλίζουν την άρτια κατάρτισή τους για την επιστημονική και επαγγελματική τους σταδιοδρομία και εξέλιξη.
- γ) Να συμβάλει στην ανάπτυξη της θεατρικής αγωγής και αντίληψης του λαού και στη συνειδητοποίηση για το ρόλο και τη σημασία του θεάτρου στη ζωή.
- δ) Να συμβάλει ποικιλότροπα στην ανάπτυξη του πολιτιστικού επιπέδου του τόπου, αναλαμβάνοντας πρωτοβουλίες προς την κατεύθυνση αυτή.

Το Τμήμα έχει προς το παρόν δεκαεπτά (17) μέλη Διδακτικού–Ερευνητικού Προσωπικού (Δ.Ε.Π.), με γνωστικά αντικείμενα που σχετίζονται με το αρχαιοελληνικό θέατρο ή το νεότερο θέατρο, με την νεότερη λογοτεχνία, τον χορό, την ιστορία του κινηματογράφου και την ιστορία της τέχνης. Κατά το 2013/2014 είχε επίσης μισή (0,5) θέση για συμβασιούχους διδάσκοντες, τρία (3) μέλη Ειδικού και Εργαστηριακού Διδακτικού Προσωπικού (Ε.Ε.Δι.Π.) και ένα (1)

μέλος Ειδικού Τεχνικού Εργαστηριακού Προσωπικού (Ε.Τ.Ε.Π.). Οι εγγεγραμμένοι φοιτητές ανέρχονται στους πεντακόσιους πενήντα οκτώ (558). Από το 2004/2005 λειτουργεί Πρόγραμμα Μεταπτυχιακών Σπουδών με αντικείμενο το “Αρχαίο Ελληνικό Θέατρο”, στο οποίο εισάγονται κατόπιν εξετάσεων δέκα φοιτητές κατ’ έτος.

Το Τμήμα Θεατρικών Σπουδών στεγάζεται στα προκατασκευασμένα κτίρια (πρώην Ιατρική Σχολή) κοντά στο κτήριο Α της Πρυτανείας, και διαθέτει δανειστική βιβλιοθήκη με αίθουσα αναγνωστών. Τα βιβλία και τα ελληνικά περιοδικά για τις θεατρικές σπουδές φυλάσσονται στην βιβλιοθήκη του Τμήματος, ενώ τα διεθνή περιοδικά στην κεντρική βιβλιοθήκη του Πανεπιστημίου.

ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΣΠΟΥΔΩΝ ΚΑΙ ΠΤΥΧΙΟ

Για την απόκτηση του πτυχίου Θεατρικών Σπουδών οι σπουδές διαρκούν οκτώ (8) εξάμηνα.

ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΕΣ ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ

Οι απόφοιτοι Θεατρικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Πατρών όπως και του Πανεπιστημίου της Αθήνας, της Θεσσαλονίκης, της Πάτρας και της Πελοποννήσου διορίζονται στην Πρωτοβάθμια και Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση για την συστηματική διδασκαλία μαθημάτων θεατρικής παιδείας. Για την επαγγελματική κατοχύρωση των πτυχιούχων Θεατρικών Σπουδών προβλέπεται η εφαρμογή του εν ισχύει Προεδρικού Διατάγματος 125/2000 (Φ.Ε.Κ. 111/6-4-2000 τ. Α΄) και της Υπουργικής Απόφασης Δ2/13934/2-3-2001 (Φ.Ε.Κ. 202/2-3-2001 τ. Β΄). Επιπλέον, με τα σημερινά δεδομένα έχουν την δυνατότητα να εργαστούν:

α) Σε θεατρικούς οργανισμούς ως δραματολόγοι, υπεύθυνοι καλλιτεχνικού προγραμματισμού, μεταφραστές, επιμελητές προγραμμάτων.

β) Στα Ολοήμερα Σχολεία ως εκπαιδευτικοί Αισθητικής Αγωγής.

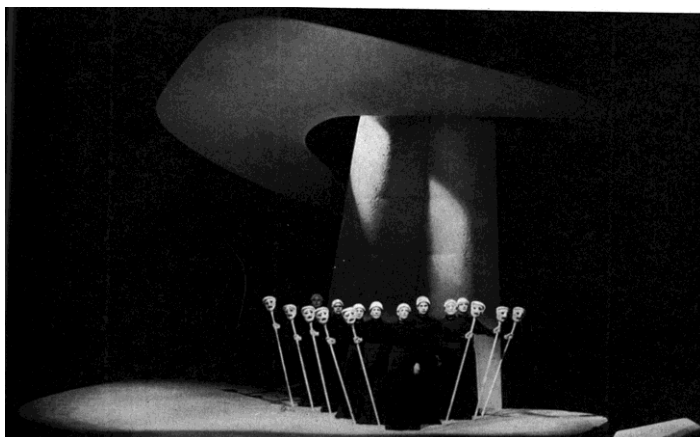
γ) Στον ημερήσιο και περιοδικό τύπο και σε εκδοτικούς οί-
κους ως κριτικοί, ειδικευμένοι στο θέατρο συντάκτες, υπεύθυνοι
εκδόσεων και δραστηριοτήτων σχετικών με το θέατρο.

δ) Σε υπουργεία, νομαρχίες και στην τοπική αυτοδιοίκηση,
σε πολιτιστικά ιδρύματα και φορείς ως υπεύθυνοι θεατρικών και
πολιτιστικών εκδηλώσεων.

ε) Σε δραματικές σχολές ως καθηγητές.

στ) Εφόσον συνεχίσουν μεταπτυχιακές σπουδές και απο-
κτήσουν διδακτορικό δίπλωμα, στα Πανεπιστημιακά Τμήματα
Θεατρικών Σπουδών και στα Τμήματα των Φιλοσοφικών Σχο-
λών ως ακαδημαϊκοί διδάσκοντες. Επίσης, σε ερευνητικά κέντρα
ως μελετητές της ιστορίας και της θεωρίας του θεάτρου.

ζ) Εφόσον σπουδάσουν σε δραματική σχολή, μπορούν να
σταδιοδρομήσουν στο θέατρο ως σκηνοθέτες ή ηθοποιοί.

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΔΙΑΡΘΡΩΣΗ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Μάρτιν Κρέεμπ
Αναπληρωτής Καθηγητής

ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Νταϊάνα Χάας
Καθηγήτρια

ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ

Μέλη Δ.Ε.Π.

Στεφανόπουλος Θεόδωρος, Καθηγητής

Χάας Νταϊάνα, Καθηγήτρια

Τσιτσιρίδης Σταύρος, Καθηγητής

Τσατσούλης Δημήτριος, Καθηγητής

Κρέεμπ Μάρτιν, Αναπληρωτής Καθηγητής

Κυριακός Κωνσταντίνος, Αναπληρωτής Καθηγητής

Σωτηροπούλου Χρυσάνθη, Επίκουρη Καθηγήτρια

Ρόζη Αγγελική, Επίκουρη Καθηγήτρια

Βασιλείου Αρετή, Επίκουρη Καθηγήτρια

Αρβανίτη Αικατερίνη, Επίκουρη Καθηγήτρια

Κορώνη Αθηνά, Επίκουρη Καθηγήτρια

Παπαγεωργίου Ιωάννα, Επίκουρη Καθηγήτρια

Σαβράμη Αικατερίνη, Επίκουρη Καθηγήτρια

Πανούσης Ιωάννης, Επίκουρος Καθηγητής

Σαμπατακάκης Γεώργιος, Επίκουρος Καθηγητής
Καράμπελα Ελένη, Λέκτορας
Κουνάκη-Φιλιππίδη Αικατερίνη, Λέκτορας

Εκπρόσωποι Ε.Ε.ΔΙ.Π.

Τακτικό μέλος	Αναπληρωματικό μέλος
Ροϊλού Ιωάννα	Σακελλάρη Βασιλική

Εκπρόσωπος Ε.Τ.Ε.Π.

Μπερτσουκλή Αλεξάνδρα

Εκπρόσωποι προπτυχιακών φοιτητών(1)

Εκπρόσωποι μεταπτυχιακών φοιτητών(1)

ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ

Φωτεινός Δημήτριος, Προϊστάμενος Γραμματείας τηλ. (2610) 969360
Κατσιγιάννη Ιωάννα, Διοικητική Υπάλληλος τηλ. (2610) 969949
Φωτοπούλου Θεοδώρα, Διοικητική Υπάλληλος τηλ. (2610) 969397
Ψαρρού Χρυσούλα, Διοικητική Υπάλληλος τηλ. (2610) 969359

τηλ. (2610) 969360
theatrical-studies@upatras.gr

Η Γραμματεία του Τμήματος είναι ανοικτή για τους φοιτητές
Δευτέρα, Τετάρτη και Παρασκευή, 11.00-13.00.

ΜΕΛΗ Ε.Τ.Ε.Π. ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ

Μπερτσουκλή Αλεξάνδρα τηλ./fax (2610) 969900
bertsukl@upatras.gr

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ

Μανιά Θεοδώρα, Διοικητική Υπάλληλος τηλ./fax (2610) 969901
mania@upatras.gr

ΔΙΔΑΚΤΙΚΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ

Διδακτικό – Ερευνητικό Προσωπικό (Δ.Ε.Π.)

Καθηγητές:

ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ
(Αρχαίο Θέατρο)

τηλ. (2610) 969396
stephano@upatras.gr

ΧΑΑΣ ΝΤΑΪΑΝΑ
(Νεοελληνική Φιλολογία)

τηλ. (2610) 969909
haasdiana2@gmail.com

ΤΣΙΤΣΙΡΙΔΗΣ ΣΤΑΥΡΟΣ
(Αρχαία Ελληνική Φιλολογία-Αρχαίο Θέατρο)

τηλ. (2610) 969905
tsitsiridis@upatras.gr

ΤΣΑΤΣΟΥΛΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
(Σημειωτική του Θεάτρου)

τηλ. (2610) 969908
tsatsuld@upatras.gr

Αναπληρωτές Καθηγητές:

ΚΡΕΕΜΠ ΜΑΡΤΙΝ
(Κλασική Αρχαιολογία με έμφαση στο Θέατρο)

τηλ. (2610) 962910
kreeb@upatras.gr

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
(Θεατρολογία)

τηλ. (2610) 969904
kyriakos0302@hotmail.com

Επίκουροι Καθηγητές:

ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΥ ΧΡΥΣΑΝΘΗ
(Ιστορία και Θεωρία του Κινηματογράφου)

τηλ. (2610) 962918
xsotirop@upatrasgr

ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΑΡΕΤΗ
(Νεοελληνικό Θέατρο)

τηλ. (2610) 969917
satsoka@otenet.gr

ΚΟΡΩΝΗ ΑΘΗΝΑ
(Θεατρολογία)

τηλ. (2610) 962911
acoronis@upatras.gr

ΑΡΒΑΝΙΘΗ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ
(Θεατρολογία)

τηλ. (2610) 962913
katv@otenet.gr

ΡΟΖΗ ΑΓΓΕΛΙΚΗ (Θεατρολογία)	τηλ. (2610) 969903 rosia@upatras.gr
ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΑ (Θεατρολογία: Ευρωπαϊκό και Νεοελληνικό θέατρο)	τηλ. (2610) 969916 ipapag@upatras.gr
ΣΑΒΡΑΜΗ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ (Ιστορία και Θεωρία του Χορού)	τηλ. (2610) 962915 savrami@upatras.gr
ΠΑΝΟΥΣΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ (Αρχαίο Ελληνικό Θέατρο και Δράμα)	τηλ. (2610) 962912 panousis@upatras.gr
ΣΑΜΠΑΤΑΚΑΚΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ (Θεατρολογία)	τηλ. (2610) 962917 gsampatak@upatras.gr

Λέκτορες :

ΚΑΡΑΜΠΕΛΑ ΕΛΕΝΗ (Αρχαίο Θέατρο –Αρχαία Ελληνική Φιλολογία)	τηλ. (2610) 962916 karabela@upatras.gr
ΚΟΥΝΑΚΗ-ΦΙΛΙΠΠΙΔΗ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ (Ρωμαϊκό Θέατρο)	τηλ. (2610) 962918 philippides@upatras.gr

Διδάσκοντες με σύμβαση (Π.Δ. 407/80)

ΖΗΡΟΠΟΥΛΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ, δρ.Φ.

ΜΑΡΙΝΗΣ ΑΓΙΣ, δρ.Φ.

ΦΑΝΟΥΡΑΚΗ ΚΛΕΙΩ, δρ.Φ.

ΚΟΝΟΜΗ ΜΑΡΙΑ

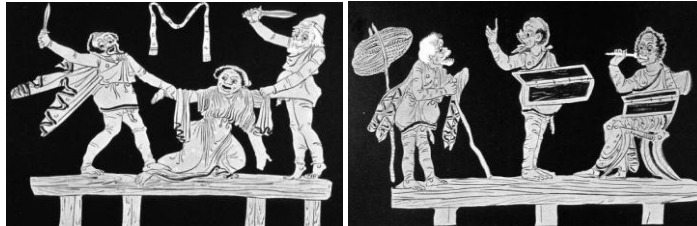
Ειδικό Εργαστηριακό Διδακτικό Προσωπικό (Ε.Ε.Δι.Π., Κλάδου Ι)

ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΥ ΔΕΣΠΟΙΝΑ	τηλ. (2610) 962919 despinag@upatras.gr
ΡΟΪΛΟΥ ΙΩΑΝΝΑ	τηλ. (2610) 969398 roilou@upatras.gr
ΣΑΚΕΛΛΑΡΗ ΒΑΣΙΛΙΚΗ	τηλ. (2610) 969399

Διδάσκαλοι Ξένων Γλωσσών (Ε.Ε.ΔΙ.Π.)

ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΥ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ	(Αγγλικά)	τηλ. (2610) 997704 aspiliop@upatras.gr
ΣΑΒΒΑ ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΗ	(Γερμανικά)	τηλ. (2610) 997708 f-Savva@yahoo.gr
ΙΩΑΝΝΙΔΟΥ ΠΑΡΘΕΝΑ	(Ρωσικά)	τηλ. (2610) 997703 ioannid@upatras.gr

Δικτυακός τόπος του Διδασκαλείου Ξένων Γλωσσών:
www.languages.upatras.net

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΣΠΟΥΔΩΝ

I. ΓΕΝΙΚΑ

- α.** Το Τμήμα Θεατρικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Πατρών είναι θεωρητικό προσανατολισμού, με ιδιαίτερη έμφαση στη σπουδή του αρχαίου ελληνικού θεάτρου.
- β.** Η διάρκεια των σπουδών είναι τετραετής. Τα μαθήματα του Προγράμματος Σπουδών κατανέμονται σε οκτώ (8) εξάμηνα. (Η λέξη «μάθημα» χρησιμοποιείται εδώ σε αντιδιαστολή προς το «γνωστικό αντικείμενο». Γνωστικό αντικείμενο είναι, για παράδειγμα, το αρχαίο θέατρο, το νεοελληνικό θέατρο, το ευρωπαϊκό θέατρο κ.ο.κ. Μάθημα είναι η διδασκαλία μέρους του γνωστικού αντικείμενου κατά τη διάρκεια ενός ακαδημαϊκού εξαμήνου.)
- γ.** Όλα τα μαθήματα είναι τρίωρα, κάθε τρίωρη παράδοση συνοδεύεται από 1 ώρα επικουρικής διδασκαλίας και πιστώνονται με 4 διδακτικές μονάδες (δ.μ.) και 5 π.μ. (ECTS). Εξαίρεση μπορεί να αποτελούν τα εργαστηριακά μαθήματα, τα οποία κατά περίπτωση είναι δυνατόν να διαφοροποιούνται είτε ως προς τις ώρες διδασκαλίας είτε ως προς τις υπολογιζόμενες διδακτικές μονάδες (στις συγκεκριμένες αυτές περιπτώσεις δηλώνεται ρητά στο Πρόγραμμα Σπουδών η διαφοροποίηση). Για την απόκτηση του πτυχίου απαιτούνται 192 δ.μ. και 240 π.μ. (ECTS).
- δ.** Τα μαθήματα διακρίνονται ως προς την υποχρέωση εγγραφής σε αυτά των φοιτητών σε:
 - υποχρεωτικά,
 - υποχρεωτικά επιλεγόμενα (μαθήματα δηλ. που επιλέγει κανείς από συγκεκριμένο γνωστικό αντικείμενο ή κατηγορία μαθημάτων),

ελεύθερα επιλεγόμενα (μαθήματα δηλ. από οποιοδήποτε γνωστικό αντικείμενο).

Ορισμένα από τα μαθήματα θεωρούνται προαπαιτούμενα (απαιτείται δηλαδή η επιτυχής εξέτασή τους για να μπορεί να παρακολουθήσει ο φοιτητής συγκεκριμένα άλλα μαθήματα).

- ε.** Στη διάρκεια των δύο πρώτων Εξαμήνων των σπουδών του ο φοιτητής οφείλει να εγγραφεται, και να συμμετέχει στις αντίστοιχες εξετάσεις, σε όχι λιγότερα από τέσσερα (4) και σε όχι περισσότερα από έξι (6) μαθήματα κάθε Εξάμηνο. Στο τρίτο, τέταρτο, πέμπτο, έκτο έβδομο και όγδοο Εξάμηνο ο φοιτητής μπορεί να εγγραφεται κατ' ανώτατο όριο σε δώδεκα (12) μαθήματα. Κατά το τέταρτο έτος σπουδών ο φοιτητής οφείλει να εγγραφεί σε δύο (2) τουλάχιστον μαθήματα κάθε Εξάμηνο. Από τις ανωτέρω ρυθμίσεις εξαιρούνται οι φοιτητές που συμμετέχουν σε πρόγραμμα ακαδημαϊκών ανταλλαγών (για το εκάστοτε Εξάμηνο της συμμετοχής τους σε αυτό).

Πέραν των απαιτούμενων για την απόκτηση του πτυχίου μαθημάτων ο φοιτητής έχει το δικαίωμα να παρακολουθήσει επιπλέον μαθήματα (εφόσον τηρούνται τα αναφερθέντα όρια δήλωσης μαθημάτων κατά Εξάμηνο). Στα επιπλέον αυτά μαθήματα δεν υπολογίζονται διδακτικές μονάδες, αλλά ο βαθμός τους αναγράφεται στο πιστοποιητικό σπουδών του φοιτητή, εφόσον το επιθυμεί, χωρίς ωστόσο να υπολογίζεται στον βαθμό του πτυχίου.

- στ.** Η εγγραφή σε μαθήματα των οποίων οι ώρες διδασκαλίας συμπίπτουν (ολικώς) δεν επιτρέπεται. Σε περίπτωση κατά την οποία εκ των υστέρων διαπιστωθεί εγγραφή σε μαθήματα που συμπίπτουν, διατηρείται η εγγραφή (και ο αντίστοιχος βαθμός) μόνον σε ένα από τα μαθήματα αυτά. Δεν επιτρέπεται επίσης η εγγραφή φοιτητών του πρώτου και του δεύτερου έτους σε επιλεγόμενα μαθήματα που προσφέρονται σε μεγαλύτερα έτη.

Αντιθέτως οι φοιτητές του τρίτου και τετάρτου έτους μπορούν να δηλώνουν επιλεγόμενα μαθήματα όλων των ετών.

ζ. Ως προς το είδος τους τα μαθήματα διακρίνονται σε παραδόσεις, σεμινάρια και εργαστήρια.

Τα σεμινάρια αποβλέπουν στην εξοικείωση των φοιτητών με την επιστημονική έρευνα και η ανελλιπής παρακολούθησή τους από τους εγγεγραμμένους φοιτητές είναι υποχρεωτική. Ο μέγιστος αριθμός συμμετεχόντων στα σεμινάρια είναι τριάντα πέντε (35).

Με τα εργαστήρια επιδιώκεται η εξοικείωση των φοιτητών με τη θεατρική πράξη και αποβλέπουν στη καλύτερη κατανόηση της συγκεκριμένης όψης του θεατρικού φαινομένου, με την οποία οφείλει να είναι εξοικειωμένος ο μελετητής του θεάτρου. Ο μέγιστος αριθμός συμμετεχόντων στα εργαστήρια είναι είκοσι πέντε (25).

η. Σε περίπτωση κατά την οποία σε σεμινάριο ή εργαστηριακό μάθημα απαιτείται – λόγω του αναφερθέντος ορίου συμμετεχόντων – επιλογή μεταξύ των φοιτητών, προτεραιότητα έχουν οι φοιτητές των μεγαλύτερων Εξαμήνων, και από αυτούς πάλι όσοι οφείλουν λιγότερα μαθήματα για την απόκτηση του πτυχίου.

θ. Εντός της πρώτης εβδομάδας από την έναρξη των μαθημάτων ο διδάσκων κάθε μαθήματος παρουσιάζει αναλυτική περιγραφή του περιεχομένου του μαθήματος στους φοιτητές και διευκρινίζει τον τρόπο εξέτασης. Μέχρι το τέλος της δεύτερης εβδομάδος μαθημάτων κάθε φοιτητής οφείλει να έχει καταθέσει στη Γραμματεία το έντυπο δήλωσης των μαθημάτων που επιθυμεί να παρακολουθήσει. Η δήλωση των μαθημάτων εντός της καθορισμένης προθεσμίας αποτελεί απαραίτητη προϋπόθεση για να μπορέσει να συμμετάσχει κανείς στις εξετάσεις των συγκεκριμένων μαθημάτων.

- ι.** Στο τρίτο ή στο τέταρτο έτος πραγματοποιείται πρακτική άσκηση φοιτητών ως επιλεγόμενο μάθημα. Η πρακτική άσκηση των φοιτητών διαρκεί δύο (2) μήνες και είναι πλήρους απασχόλησης, σύμφωνα με τις ανάγκες και το ωράριο των φορέων εργασίας.
- κ.** Σε εξαιρετικές περιπτώσεις είναι δυνατή η απόκλιση από τις ανωτέρω ρυθμίσεις, αλλά μόνον ύστερα από έγκριση της Γενικής Συνέλευσης του Τμήματος.

II. ΓΕΝΙΚΗ ΚΑΤΑΝΟΜΗ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ	ΑΡΙΘΜΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ	ΑΡΙΘΜΟΣ δ.μ.	ΑΡΙΘΜΟΣ π.μ. (ECTS)
I. ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΑ	32	128	160
Αρχαίο Θέατρο (ΑΘ)	6	24	30
Παγκόσμιο Θέατρο (ΠΘ)	6	24	30
Νεοελληνικό Θέατρο (ΝΘ)	4	16	20
Θεωρία Θεάτρου και Δράματος (ΘΕ)	7	28	35
Γενική Κατάρτιση (ΓΚ)	4	16	20
Εργαστήρια (ΕΡΓ)	1	4	5
Σεμινάρια (ΣΕ)	4	16	20
II. ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΑ ΕΠΙΛΕΓΟΜΕΝΑ	14	56	70
Αρχαίο Θέατρο (ΑΘ)	3	12	15
Παγκόσμιο Θέατρο (ΠΘ)	2	8	10
Νεοελληνικό Θέατρο (ΝΘ)	2	8	10
Θεωρία Θεάτρου και Δράματος (ΘΕ)	2	8	10
Γενική Κατάρτιση (ΓΚ)	3	12	15
Εργαστήρια (ΕΡΓ)	2	8	10
III. ΕΛΕΥΘΕΡΑ ΕΠΙΛΕΓΟΜΕΝΑ	2	8	10
Σύνολο	48	192	240

III. ΣΥΝΟΛΙΚΟΣ ΠΙΝΑΚΑΣ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ

ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ

Πα ρα δ ό σ ει ς *

ΑΘ 011 * Εισαγωγή στο αρχαίο θέατρο

Η φύση και η ιδιομορφία του αρχαίου ελληνικού θεάτρου. Εξεικείωση με τις πηγές και τη βασική βιβλιογραφία. Οι δραματικοί αγώνες και οι συντελεστές της παράστασης. Το θεατρικό οικοδόμημα. Οι υποκριτές (ιστορικά στοιχεία, σκευή, εκφορά του λόγου, φωνή). Ο χορός (λειτουργία, όρχηση, μουσική). Το κοινό. Οι Διονυσιακοί τεχνίται. Αδρομερής εξέταση της εξέλιξης του ρωμαϊκού θεάτρου.

ΑΘ 012 Αρχαία ελληνική τραγωδία I: Αισχύλος

Η εισαγωγή στην τραγωδία του Αισχύλου αναφέρεται στις συνθήκες των αρχαίων παραστάσεων, στον τρόπο που ο συγκεκριμένος ποιητής επεξεργάζεται τον δραματικό μύθο της τραγωδίας με αφετηρία τη μυθολογική παράδοση, στη δράση και τη δομή του έργου, στη θεματική, στο γλωσσικό ύφος και τη χρήση των τελετουργιών, της μουσικής και της χορογραφίας, καθώς και στη διαγραφή των τραγικών προσώπων και του συλλογικού χαρακτήρα του Χορού.

ΑΘ 013 Αρχαία ελληνική τραγωδία II: Σοφοκλής

Η εισαγωγή στο τραγικό θέατρο του Σοφοκλή αναφέρεται στις συνθήκες των αρχαίων παραστάσεων, στον τρόπο που ο συγκεκριμένος ποιητής επεξεργάζεται τον δραματικό μύθο της τραγωδίας με αφετηρία τη μυθολογική παράδοση, στη δράση και τη δομή του έργου, στη θεματική, στο γλωσσικό ύφος και τη χρήση των τελετουργιών, της μουσικής και της χορογραφίας, καθώς και στη διαγραφή των τραγικών προσώπων και του συλλογικού χαρακτήρα του Χορού.

* Με αστερίσκο σημειώνονται τα προαπαιτούμενα μαθήματα.

AΘ 014 Αρχαία ελληνική τραγωδία III: Ευριπίδης

Γενική εισαγωγή στο έργο του Ευριπίδη: επεξεργασία του δραματικού μύθου με αφετηρία τη μυθική παράδοση, θεματική, δομή και δράση, ιδεολογία (με σύντομη αναφορά στις πολιτικές και πνευματικές εξελίξεις της εποχής του), γλωσσικό ύφος, διαγραφή των τραγικών προσώπων και του συλλογικού χαρακτήρα του Χορού. Διδασκαλία μιας ολόκληρης τραγωδίας ή ανθολογημένων τμημάτων από διάφορα έργα.

AΘ 015 Αρχαία ελληνική κωμωδία: Αριστοφάνης

Η εισαγωγή στην αρχαία ελληνική κωμωδία και το θέατρο του Αριστοφάνη αναφέρεται στις συνθήκες των αρχαίων παραστάσεων, στην επεξεργασία του κωμικού μύθου σε σχέση με την ιστορική πραγματικότητα, στη δράση τη δομή και τη θεματική της αριστοφανικής κωμωδίας, στο γλωσσικό ύφος και τη σημασία της παρωδίας, στη χρήση των τελετουργιών και της θρησκείας, στους ρόλους των κωμικών προσώπων και του Χορού.

AΘ 016 Αριστοτέλους «Περί ποιητικής»

Εισαγωγή στο έργο του Αριστοτέλη και παρουσίαση βασικών στοιχείων της σκέψης του (κυρίως της τελολογικής αντίληψης). Κύρια χαρακτηρι-στικά και προβλήματα (χειρόγραφο παράδοση, χρονολόγηση κ.λπ.) της Ποιητικής. Ιστορία της επίδρασής της στους νεότερους χρόνους. Αναλυτική ερμηνεία του κειμένου με ιδιαίτερη έμφαση στην πραγμάτευση κεντρικών εννοιών της αριστοτελικής θεωρίας (μίμησις, κάθαρσις, μύθος, οίκεια ήδονή κ.λπ.).

ΠΘ 021 Αναγεννησιακό και ελισαβετιανό θέατρο – Σαίξπηρ

Εισαγωγή στο αναγεννησιακό και ελισαβετιανό θέατρο. Ιστορία, ιδεολο-γία και συνθήκες ανάπτυξής του. Παρουσίαση σημαντικών θεατρικών συγγραφέων της περιόδου και σύγχρονων του Σαίξπηρ. Εστίαση στο θέατρο του Σαίξπηρ. Εξέταση των σχέσεων του συγγραφέα με την αγγλική Αναγέννηση. Ο σαιξπηρικός «κανόνας», καθώς και η χρονική ακολουθία των τραγωδιών, κωμωδιών και ιστορικών του έργων. Κατά την παρουσίαση του έργου του Σαίξπηρ έμφαση δίνεται στις πηγές, στη δραματική δομή, στα θέματα, στους χαρακτήρες, και στη σκηνική παράσταση των έργων του Σαίξπηρ.

- ΠΘ 022 Το ευρωπαϊκό θέατρο από τον 17^ο έως τον 19^ο αιώνα (από τον Κλασικισμό μέχρι τον Ρομαντισμό)
- Εξετάζονται η γαλλική κλασική περίοδος, το αγγλικό θέατρο της Παλι-νόρθωσης, το θέατρο του Διαφωτισμού και τα δραματικά είδη και οι θεατρικές πρακτικές που εγγράφονται στο κίνημα του Ρομαντισμού. Οι φοιτητές μελετούν επιλογή έργων του Κορνέιγ, του Μολιέρου, του Ρακίνα, του Γκολντόνι, του Μαριβώ, του Γκαίτε, του Κλάιστ και του Ουγκώ, καθώς και ένα κείμενο του μυθιστορηματικού δράματος.
- ΠΘ 023 Το θέατρο του 19^{ου} αιώνα: Ρεαλισμός, Νατουραλισμός, Ψυχολογικό δράμα
- Το κίνημα του νατουραλισμού, το κοινωνικό και ψυχολογικό δράμα, το «καλοφτιαγμένο έργο», το διασκεδαστικό θέαμα και το θέαμα του βουλεβάρτου στην αστική κοινωνία του 19ου αιώνα, η ανάδυση της σκηνοθετικής τέχνης. Οι φοιτητές μελετούν επιλογή έργων του Ίψεν, του Τσέχωφ, του Στρίντμπεργκ, του Ζολά, του Λαμπίς, του Ουάιλντ.
- ΠΘ 024 Το ευρωπαϊκό θέατρο του 20^{ου} αιώνα (1900-1960)
- Τα κινήματα της ιστορικής πρωτοπορίας: Συμβολισμός, Εξπρεσιονισμός, Φουτουρισμός, Νταντά, Υπερρεαλισμός. Το θέατρο την εποχή του μεσοπολέμου: το «επικό θέατρο» του Μπρέχτ, το «θέατρο της σκληρότητας» του Αρτώ, η θεατρική αισθητική του Πιραντέλλο, το έργο του Λόρκα, η σχολή του φιλολογικού δράματος στη γαλλική δραματολογία. Το μεταπολεμικό θέατρο: το κίνημα του παραλόγου και το πολιτικό θέατρο τη δεκαετία του 1950.
- ΠΘ 025 Είδη και μορφές του μουσικού θεάτρου από το 1600 έως και τον 20^ο αιώνα
- Εισαγωγή στα είδη και τις μορφές του μουσικού δράματος. Η όπερα: καταγραφή και ανάλυση των κυριότερων μουσικών μορφών οι οποίες συστήνουν το πολυσύνθετο είδος της όπερας, καθώς και τα είδη όπερας τα οποία έχουν εμφανιστεί ιστορικά.
- ΠΘ 026 Σκηνογραφία, θεατρική αρχιτεκτονική και ενδυματολογία στους νεότερους χρόνους
- Εξετάζονται συνδυαστικά τομείς όπως η μορφολογία και η τυπολογία του θεατρικού οικοδομήματος, η εξέλιξη της σκηνής και της σκηνοτικής τεχνολογίας, η σκηνογραφία και το θεατρικό κοστούμι,

το συνολικό εικαστικό ύφος των θεατρικών παραστάσεων σε διάφορες ιστορικές περιόδους του θεάτρου.

ΝΘ 031 Το κρητικό θέατρο

Εισαγωγή στο ιστορικό, κοινωνικό και πολιτιστικό πλαίσιο. Το ζήτημα των παραστάσεων στην Κρήτη της Αναγέννησης. Τα δραματικά είδη (τραγωδία, κωμωδία, ποιμενικό δράμα, θρησκευτικό δράμα). Ανάλυση της Ερωφίλης, του Κατσούρμπου, και της Πανώριας του Γεωργίου Χορτάτση και της Θυσίας του Αβραάμ (αωνύμου κρητικού ποιητή). Αναφορά σε σύγχρονες παραστάσεις έργων του κρητικού θεάτρου.

ΝΘ 032 Ευρωπαϊκά ρεύματα και μετεπαναστατική ελληνική δραματουργία

Οι διαδοχικές φάσεις εδραίωσης του επαγγελματικού θεάτρου στο ανεξάρτητο κράτος (1828 τέλος 19ου αιώνα στη Σύρο, στο Ναύπλιο, στην Πάτρα, στην Αθήνα, περιοδείες στην ανατολική Μεσόγειο και τελική εδραίωση στην πρωτεύουσα). Η διαμόρφωση των δραματικών ειδών σε συνάρτηση με τα ευρωπαϊκά: κλασικο-ρομαντική τραγωδία (Ι. Ζαμπέ-λιου, Α. Ρ. Ραγκαβή, Π. Σούτσου, Δ. Βερναρδάκη, Σ. Βασιλειάδη, κ.ά.), κωμωδία (Ι. Ρ. Νερουλού, Δ. Βυζάντιου, Μ. Χουρμούζη, Α. Ρ. Ραγκαβή, Α. Βλάχου, Δ. Κορομηλά, Ν. Λάσκαρη, κ.ά.), κωμειδύλλιο, δραματικό ειδύλλιο. Ο ρόλος του ξένου θεάτρου στην ελληνική σκηνή (ιταλική όπερα, γαλλική οπερέτα, μυθιστορηματικό δράμα).

ΝΘ 033 Το νεοελληνικό θέατρο του πρώτου μισού του 20ού αιώνα

Νατουραλιστικό-ρεαλιστικό δράμα της πρώτης 20ετίας του 20ού αιώνα, αλλά και αισθητισμός-συμβολισμός, σύμφωνα με τα ευρωπαϊκά πρότυπα. Η προσπάθεια των πρώτων Ελλήνων επαγγελματιών σκηνοθετών να μιμηθούν τις ευρωπαϊκές «ανεξάρτητες» θεατρικές σκηνές. Το αίτημα του εκσυγχρονισμού και της ανανέωσης της ελληνικής σκηνής στα χρόνια του Μεσοπολέμου (ο εδραιωμένος βεντετισμός, η έννοια της σκηνικής πρωτοπορίας και ο ρόλος της σκηνοθεσίας, η ίδρυση του Εθνικού Θεάτρου, οι οσμώσεις μεταξύ παλιών και νέων σκηνικών πρακτικών). Οι βασικές κατευθύνσεις της εγχώριας δραματουργικής παραγωγής του Μεσοπολέμου· παλιές και νέες πρακτικές: η επιβίωση του ηθογραφικού προτύπου και η εμφάνιση της ηθογραφίας της αθηναϊκής λαϊκής γειτονιάς· όψιμες προσπάθειες ελληνικού νατουραλισμού· ο εκσυγχρο-

σμός του ιστορικού δράματος μέσω της μπεργκσονικής ψυχολογίας· η μίμηση της τσεχοφικής δραματουργίας· η εμφάνιση της φροϋδικής ψυχανάλυσης· η χρήση της κινηματογραφικής μεθόδου του μοντάζ· μίμηση εξπρεσιονισμού, πιραντελλισμού, θεατρινισμού· οι γυναικείες διεκδικήσεις και η κωμωδιογραφία του Μεσοπολέμου. Το θέατρο στην Κατοχή και τον Εμφύλιο: το αντιστασιακό θέατρο του βουνού· η ιδεολογικοποίηση της Ιστορίας.

ΝΘ 034 Το μεταπολεμικό νεοελληνικό θέατρο

Η ελληνική μεταπολεμική δραματουργία και ο ειδολογικός πλουραλισμός της μέσα από διαφορετικές θεωρητικές προσεγγίσεις τις οποίες υποβάλλουν τα ίδια τα κείμενα και η σκηνική τους πραγμάτωση. Από το θέατρο του Ι. Καμπανέλλη ως τις πρόσφατες τάσεις των αρχών του 21ου αιώνα, από τον ρεαλισμό ως τις μεταμοντέρνες αντηχήσεις. Η διακειμενική σχέση του νεοελληνικού μεταπολεμικού θεάτρου με το αρχαίο δράμα και το παγκόσμιο θέατρο. Οι παραδόσεις στηρίζονται σε κείμενα των εξής συγγραφέων: Ι. Καμπανέλλη, Λ. Αναγνωστάκη, Π. Μάτεσι, Β. Ζιώγα, Μ. Λυμπεράκη, Γ. Μανιώτη, Α. Στάικου, Γ. Χρυσούλη, Ε. Πέγκα, Π. Τακόπουλου, Κ. Μουρσελά, Δ. Δημητριάδη κ.ά.

ΘΕ 041 * Εισαγωγή στη θεατρολογία (νεότερο θέατρο)

(I) Η φύση του θεάτρου. Αναφορά στην προϊστορία του. (II) Η Τέχνη του θεάτρου: Θέατρο και δράμα. Το δραματικό πρόσωπο (η έννοια του χαρακτήρα, του τύπου κ.λπ.). Η γλώσσα του δράματος. Τα είδη του δραματικού λόγου. Θεατρικός χώρος — σκηνογραφία — ενδυματολογία. Ηθοποιός και υποκριτική διαδικασία. Σκηνοθεσία. (III) Ιστορία της επιστήμης του θεάτρου και βασικές μεθοδολογικές προσεγγίσεις. Βασικά έργα αναφοράς και βιβλιογραφικά εργαλεία. (IV) Σύνομη επισκόπηση της ιστορίας του ευρωπαϊκού και ελληνικού θεάτρου.

ΘΕ 042 Θεωρία του θεάτρου και του δράματος στους νεότερους χρόνους

Το μάθημα εξετάζει τις σημαντικότερες θεωρίες για το δράμα και την τέχνη της παράστασης, όπως διαμορφώθηκαν από την εποχή της ιταλικής αναγέννησης μέχρι την ανάπτυξη των κινημάτων της ιστορικής πρωτοπορίας στις αρχές του εικοστού αιώνα. Στόχος είναι η μελέτη των θεωρητικών κειμένων για το θέατρο και η ανάδειξη του τρόπου που ενσωματώνονται στη δραματουργία και τη σκηνική πρακτική, εκφράζοντας παράλληλα τις δεσπόμενες αισθητικές, πολιτιστικές, κοινωνικές και ιδεολογικές κατευθύνσεις κάθε ιστορικής περιόδου.

ΘΕ 043 Σημειωτική της παράστασης

Οι βασικές έννοιες της σημειωτικής θεωρίας και της επικοινωνιακής πράξης. Κώδικες και συστήματα σημείων της παράστασης. — Η σημειωτική λειτουργία του σώματος του ηθοποιού, η σχέση του ηθοποιού με το ρόλο και το δραματικό πρόσωπο, οι κινησιακοί και μιμικοί κώδικες του ηθοποιού. Γλωσσικά και παραγωγιστικά σημεία. — Οι παράμετροι του δραματικού, του σκηνικού και του θεατρικού χώρου και χρόνου. Οι σημειωτικές λειτουργίες των σκηνικών αντικειμένων, της μουσικής, του φωτισμού κ.λπ. — Μηχανισμοί πρόσληψης, αναίρεσης της θεατρικής ψευδαίσθησης, ακύρωσης πληροφοριών κατά την παράσταση.

ΘΕ 044 Δραματουργική Ανάλυση I: κείμενα της κλασικής δραματουργίας

Τρόποι προσέγγισης, αξιολόγησης, και ανάλυσης ενός δραματικού κειμένου. Μελετώνται δράματα διαφορετικών περιόδων, ως προς τη δομή, τη διακειμενικότητα, τα κοινωνικοϊστορικά και θεματολογικά στοιχεία και τα είδη των χαρακτήρων. Εξετάζεται η γλώσσα που χρησιμοποιεί ο συγγραφέας, οι σκηνικές οδηγίες, ο χώρος και χρόνος του δράματος, οι πηγές του έργου. Η μελέτη εστιάζεται σε έργα του Σαίξπηρ, του Ρακίνα, του Μολιέρου, του Γκολντόνι, του Κλάιστ, κ.ά.

ΘΕ 045 Δραματουργική Ανάλυση II: κείμενα της νεότερης δραματουργίας

Θεωρητικές προσεγγίσεις και δραματουργικά εργαλεία ανάλυσης των σύγχρονων μορφών του δράματος. Αναλύονται, κατ' επιλογήν, έργα του δυτικοευρωπαϊκού, ρωσικού ή αμερικανικού θεάτρου (συγγραφέων όπως οι Ουγκώ, Ίψεν, Στρίντμπεργκ, Τσέχωφ, Σω, Πιραντέλλο, Σαρτρ, Μπέκετ, Ιονέσκο, Ζενέ, Πίντερ, Χάντκε, Μπέρνχαρντ, Κολτές, Στράους κ.ά.) ή και της νεότερης ελληνικής δραματουργίας.

ΘΕ 046 Σκηνοθετικά ρεύματα του 20^{ου} αιώνα

Εξετάζονται τα σημαντικότερα σκηνοθετικά ρεύματα που διαμόρφωσαν τη θεατρική σκηνή καθ' όλο τον 20ο αιώνα. Ο Αντουάν και ο νατουραλισμός. Τα αντισκηνοθετικά ντανταϊστικά και σουρρεαλιστικά δρώμενα. Εξπρεσιονισμός. — Αππια. — Ράινχαρντ. — Πισκάτορ. — Μέγιερχολντ. — Το γερμανικό καμπαρέ. — Αριστοτέλης και Μπρεχτ. — Θίασος Λα Μάμμα. — Πήτερ Μπρουκ. — Πέτερ Στάιν. — Αντρέι Σερμπάν. — Η γαλλική σχολή: Κοπώ, Ντυλέν, Α. Βιέζ, Ρ. Πλανσόν, Αριάν Μνουσκίν, Πατρίς Σερώ. — Τζόρτζιο Στρέλερ. — Οι σύγχρονες τάσεις: Τόνυ Χάρρισον, Μπομπ Γουίλσον, Ρομπέρ Λεπάζ και το Θέατρο της Εικόνας. Η μείξη των πολιτισμών: Ταντάσι Σουζούκι (Ιαπωνία), Γουολέ Σογίνκα (Αφρική) κ.ά. Η ρωσική σύγχρονη σχολή: Λιουμπίμοφ, Στούρουα, Φόκιν κ.ά.

ΘΕ 047 Μεγάλες θεωρίες της υποκριτικής

Εξετάζονται αναλυτικά οι σημαντικότερες θεωρίες πάνω στην υποκριτική τέχνη και τη δημιουργικότητα του ηθοποιού κατά τον 20ο αιώνα. — Το σύστημα Στανισλάβσκι και το Θέατρο Τέχνης της Μόσχας. Ανάλυση της μεθόδου. Οι επιδράσεις στη διαμόρφωση του συστήματος του Ι. Π. Παβλόφ και της θεωρίας των εξαρτημένων ανακλαστικών, του Μ. Σέπκιν, ηθοποιού του Αυτοκρατορικού Θεάτρου· Μάλι και η νευροφυσιολογική ερμηνεία του συστήματος από τον Π. Β. Σιμόνοφ. — Οι μαθητές: Ε. Βαχτάνγκοφ, Μιχαήλ Τσέχωφ. — Οι συνεχιστές: Λη Στράσμπεργκ και Άκτορς Στούντιο. Η μέθοδος Στανισλάβσκι στο αμερικανικό θέατρο και κινηματογράφο. Οι επιδράσεις της μεθόδου στο δυτικό κόσμο: οι επίγονοι του Στράσμπεργκ, η Σόνια Μούρ, ο Κάρολος Κουν και το «Θέατρο Τέχνης» της Αθήνας. — Ο Αντονέν Αρτώ, το «θέατρο της σκληρότητας» και η εκπαίδευση του ηθοποιού-μυσταγωγού. Η σχέση με το μπαλινέζικο θέατρο. — Συνεχιστές και οπαδοί στην Ευρώπη. Το ελληνικό παράδειγμα: οι υποκριτικές απαιτήσεις του Γιάννη

Κακλέα από τον ηθοποιό. Ο Μπέρτολτ Μπρέχτ, το επικό θέατρο και η υποκριτική της αποστασιοποίησης. Ο ηθοποιός-αφηγητής. — Ο Γέρζι Γκροτόφσκι, το «φτωχό θέατρο» και ο ηθοποιός-πάσχων σώμα. — Ο Γκόρντον Κραίγκ και ο ηθοποιός-μαριονέτα. — Μεγάλοι ερμηνευτές: Ελεονώρα Ντούζε, Σάρα Μπερνάρ, Λώρενς Ολιβιέ, Ζαν-Λουί Μπαρρώ κ.ά. Οι μεγάλοι μίμοι: Από τον Ζαν-Γκασπάρ Ντεμυρώ έως τον Μαρσέλ Μαρσώ ή τους ομιλούντες μίμους από τον Τσάρλυ Τσάπλιν έως τον Ντάριο Φο. — Επανεξετάζοντας το «παράδοξο με τον ηθοποιό» του Ντενί Ντιντερό. — Σύγχρονες υποκριτικές μέθοδοι (βιοενέργεια, βιοδυναμική, μίξεις ανατολικού και δυτικού τύπου υποκριτικής κ.ά.). — Η υποκριτική της τέχνης της περφόρμανς.

ΓΚ 052 Σταθμοί της νεοελληνικής λογοτεχνίας

Επισκόπηση των σταθμών της νεοελληνικής λογοτεχνίας από τον 11^ο έως τον 20^ο αιώνα και εξέταση επιλεγμένων κειμένων. Οι αρχές της νεοελληνικής λογοτεχνίας. Το έπος του Διγενή Ακρίτη. Πτωχοπρο-δρομικά ποιήματα. Ιπποτικά μυθιστορήματα. Η λογοτεχνία της αναγεννησιακής Κρήτης. Διαφωτισμός. Ρομαντισμός. Ο Σολωμός και η Επτανησιακή Σχολή. Η γενιά του 1880. Καβάφης. Μεσοπόλεμος. Η γενιά του 1930. Μεταπολεμικές γενιές.

ΓΚ 053 * Εισαγωγή στην ιστορία και θεωρία του κινηματογράφου

Διαχρονική μελέτη της κινηματογραφικής διαδικασίας στον 20ο αιώνα μέσα από τις ταινίες, τους δημιουργούς και τους θεατές. Θεματικές αναζητήσεις, αισθητικές μορφοποιήσεις, θεωρητικές προσεγγίσεις. Τα κινηματογραφικά ρεύματα και ο ρόλος που έπαιξαν στην ιστορία του κινηματογράφου και τη σχέση του με το κοινό.

ΓΚ 054 * Εισαγωγή στις εικαστικές τέχνες

Το μάθημα καλύπτει την περίοδο από την «τέχνη» των σπηλαίων των λαών-κυνηγών έως και τις πρώτες εμφανίσεις αστικών καλλιτεχνικών κινημάτων (ροκοκό, νεοκλασικισμός, ρομαντισμός, ρεαλισμός) στον αιώνα του Διαφωτισμού και της γαλλικής Επανάστασης. Δομείται γύρω από τις βασικές έννοιες της ζωγραφικής, γλυπτικής και αρχιτεκτονικής τέχνης και στηρίζεται σε οπτικό υλικό.

ΓΚ 055 Εισαγωγή στη θεωρία και ιστορία του χορού

Η έννοια του χορού. Τα πέντε στοιχεία της δομής της κίνησης: το σώμα, οι κατηγορίες δράσης, η δυναμική (έκφραση και ρυθμός), οι σχέσεις, ο προσωπικός χώρος. Μέθοδοι και εργαλεία μελέτης του χορού. Στοιχεία ανθρωπολογίας του χορού. Γλώσσα του σώματος (σύγχρονες θεωρίες για την κινητική δράση και την ανθρώπινη συμπεριφορά). Στοιχεία ιστορίας του χορού κατά την αρχαιότητα και τον Μεσαίωνα. Ιστορία του χορού από τον 15^ο έως τον 19^ο αιώνα (μπαλέτο, ιταλική σκηνή, Μεταρρύθμιση, ρομαντικό και κλασικό μπαλέτο). Ο χορός κατά τον 20^ο αιώνα: σύγχρονος χορός, εκφραστικός – μοντέρνος – μεταμοντέρνος χορός, χοροθέατρο, σωματικό θέατρο, Νέος Χορός. Ιδιαίτερη έμφαση δίνεται στη σχέση του χορού με το θέατρο.

Εργαστήρια

ΕΡΓ 063 * Εισαγωγή στην υποκριτική και τη σκηνοθεσία [5 ώρες εβδομαδιαίως]

Σεμινάρια

ΣΕΜ 071 * Σεμινάριο I (Αρχαίο Θέατρο): Εισαγωγή στη μεθοδολογία της επιστημονικής εργασίας

Η έννοια και τα είδη της επιστημονικής εργασίας. Αναζήτηση και οργάνωση του υλικού. Εργαλεία βιβλιογραφικής έρευνας. Επιστημονικά συμπληρώματα: παραπομπές υποσημειώσεις, παραθέματα. Χρήση των πηγών και κανόνες δεοντολογίας. Οργάνωση του υλικού και συγγραφή της επιστημονικής εργασίας. Εφαρμογή των θεωρητικών γνώσεων στην πράξη, με αντικείμενο μελέτης έργο του αρχαίου ελληνικού δράματος.

ΣΕΜ 072 Σεμινάριο II (Αρχαίο Θέατρο)

Το σεμινάριο αποβλέπει στην εξοικείωση των φοιτητών με την επιστημονική μέθοδο προσέγγισης και μελέτης ειδικών ζητημάτων του αρχαίου ελληνικού θεάτρου.

ΣΕΜ 073 Σεμινάριο III (Νεότερο Θέατρο με έμφαση στο δράμα)

Αντικείμενο του συγκεκριμένου σεμιναρίου αποτελεί η διερεύνηση ζητημάτων σχετικών με τη δραματολογία και την ιστορία του νεοελληνικού, ευρωπαϊκού και αμερικανικού θεάτρου. Διερευνώνται επίσης, με τη βοήθεια της θεωρίας, ζητήματα του σύγχρονου θεάτρου που εντάσσονται σε ευρύτερες θεματικές ενότητες όπως είναι το πρόβλημα της ταυτότητας (οι όψεις της ετερότητας, το διασπασμένο υποκείμενο της μεταμοντέρνας δραματολογίας), η αναπαράσταση των δομών του δραματικού χώρου και χρόνου, οι μεταμορφώσεις του δραματικού λόγου (διακειμενικότητα, οι αισθητικές επιδράσεις από άλλες μορφές τέχνης) κ.ά. Επίσης διερευνώνται όψεις της παραδοσιακής δραματολογίας και γενικότερα της ποιητικής του λαϊκού θεάτρου.

ΣΕΜ 074 Σεμινάριο IV (Νεότερο Θέατρο με έμφαση στην παράσταση)

Δεδομένου του σύνθετου χαρακτήρα της παράστασης (διαδικασία που χαρακτηρίζεται από αμεσότητα, «παροντικότητα», αμφίπλευρη επικοινωνία κ.λπ.), διερευνώνται ζητήματα που, κατά περίπτωση, συνδέονται με τους εξής θεματικούς άξονες: (α) Η έννοια του σκηνοθέτη και η εξέλιξή της στον 20ο αιώνα. (β) Παλαιότερες και σύγχρονες μορφές παραστασιακής γραφής (performance, διαπολιτισμικό, μεταμοντέρνο, μετα-αποικιοκρατικό, φεμινιστικό θέατρο) και θεωρίες της παράστασης. (γ) Ο ηθοποιός: φωνή και σώμα στο θέατρο και τις παραστατικές τέχνες. (δ) Οι συνιστώσες του σκηνικού χώρου, η μουσική και ο φωτισμός: από το εικαστικό θέατρο στην είσοδο της τεχνολογίας στη σκηνή. (ε) Θεατρολογική θεωρία και θεατρική κριτική. Υποδοχή και πρόσληψη της παράστασης. Ο κριτικός λόγος ως φορέας ιδεολογίας και αισθητικής. (στ) Η κριτική ως πηγή παραστασιακού υλικού. Οργάνωση, αρχειοθέτηση και αξιολόγηση ερευνητικού υλικού. (ζ) Ζητήματα ιστορίας του νεοελληνικού και ευρωπαϊκού θεάτρου: παραστασιολογική έρευνα – σε περιπτώσεις που υπάρχει το απαραίτητο υλικό – σχετική με περιόδους και σκηνοθετικές τάσεις συγκεκριμένων θεάτρων (π.χ. του Εθνικού Θεάτρου ή του Θεάτρου Τέχνης) κ.ά.

ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ

— ΑΘ 010: «Εισαγωγή στο αρχαίο θέατρο». Η επιτυχής εξέταση του συγκεκριμένου μαθήματος προϋποτίθεται για την εγγραφή σε οποιοδήποτε άλλο μάθημα (παραδόσεις ή σεμινάρια) Αρχαίου Θεάτρου (ΑΘ) του 2^{ου}, 3^{ου} και 4^{ου} έτους.

— ΘΕ 041: «Εισαγωγή στη θεατρολογία (νεότερο θέατρο)». Η επιτυχής εξέταση του συγκεκριμένου μαθήματος προϋποτίθεται για την εγγραφή σε οποιοδήποτε άλλο μάθημα Παγκοσμίου Θεάτρου (ΠΘ), Νεοελληνικού Θεάτρου (ΝΘ) και Θεωρίας του Θεάτρου (ΘΕ) του 2^{ου}, 3^{ου} και 4^{ου} έτους.

— ΓΚ 053: «Εισαγωγή στην ιστορία και θεωρία του κινηματογράφου». Η επιτυχής εξέταση του συγκεκριμένου μαθήματος προϋποτίθεται για την εγγραφή σε οποιοδήποτε άλλο σχετικό με τον κινηματογράφο μάθημα του 2^{ου}, 3^{ου} και 4^{ου} έτους.

— ΓΚ 054: «Εισαγωγή στις εικαστικές τέχνες». Η επιτυχής εξέταση του συγκεκριμένου μαθήματος προϋποτίθεται για την εγγραφή σε οποιοδήποτε άλλο σχετικό με την ιστορία της τέχνης μάθημα του 2^{ου}, 3^{ου} και 4^{ου} έτους.

— ΓΚ 580: «Διδακτική του θεάτρου Ι: Εισαγωγή στη θεατρική αγωγή (θεωρία και πρακτική)». Η επιτυχής εξέταση του συγκεκριμένου προϋποτίθεται για την εγγραφή σε οποιοδήποτε άλλο σχετικό με τη Διδακτική του θεάτρου μάθημα του 3^{ου} και 4^{ου} έτους.

— ΣΕΜ 071: «Σεμινάριο Ι (Αρχαίο Θέατρο): Εισαγωγή στη μεθοδολογία της επιστημονικής εργασίας». Η επιτυχής εξέταση του σεμιναρίου αυτού προϋποτίθεται για την εγγραφή σε οποιοδήποτε άλλο σεμινάριο.

— ΕΡΓ 063: «Εισαγωγή στην υποκριτική και τη σκηνοθεσία». Η επιτυχής εξέταση του συγκεκριμένου μαθήματος προϋποτίθεται για την εγγραφή σε οποιοδήποτε άλλο σχετικό με την υποκριτική ή τη σκηνοθεσία μάθημα του 3^{ου} και 4^{ου} έτους.

— ΕΡΓ 618: «Χορολογία στο χορό και στο θέατρο με έμφαση στην παιδαγωγική διάσταση». Η επιτυχής εξέταση του συγκεκριμένου μαθήματος προϋποτίθεται για την εγγραφή στο μάθημα ΕΡΓ 619 «Δημιουργική κίνηση και σύνθεση στη θεατρική αγωγή».

ΕΠΙΛΕΓΟΜΕΝΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ 1^{ου} ΚΑΙ 2^{ου} ΕΤΟΥΣ

- ΑΘ 111 Ο Μένανδρος και η Νέα Κωμωδία
ΑΘ 112 Μίμος και Παντόμιμος
ΑΘ 113 Εισαγωγή στην αρχαιολογία του αρχαίου θεάτρου
ΑΘ 114 Εισαγωγή στο ρωμαϊκό θέατρο
ΑΘ 115 Ρωμαϊκή κωμωδία Ι: Τερέντιος
ΑΘ 116 Σκηνικές προσεγγίσεις του αρχαίου δράματος στους νεότερους χρόνους: Παγκόσμιο θέατρο
ΑΘ 117 Αρχιτεκτονική των αρχαίων θεάτρων
- ΠΘ 211 Το γαλλικό θέατρο του 17^{ου} αιώνα
ΠΘ 212 Η κωμωδία στο νεότερο ευρωπαϊκό θέατρο
ΠΘ 213 Το θέατρο της Ασίας και της Άπω Ανατολής
ΠΘ 214 Αμερικανικό θέατρο Ι
ΠΘ 216 Το λαϊκό παραδοσιακό θέατρο στην Ευρώπη
- ΝΘ 311 Νεοελληνικό θέατρο και Διαφωτισμός (~1750-1830)
ΝΘ 312 Το επτανησιακό θέατρο
ΝΘ 313 Είδη θεάτρου με μουσική στη νεοελληνική σκηνή (η οπερέτα, το κωμειδύλλιο, το δραματικό ειδύλλιο και η επιθεώρηση)
ΝΘ 314 Το ελληνικό θέατρο σκιών
ΝΘ 315 Η ελληνική κωμωδιογραφία στον 20^ο αιώνα
ΝΘ 316 Προβλήματα και μέθοδοι ιστοριογραφίας του νεοελληνικού θεάτρου
- ΘΕ 411 Συγκριτική δραματολογία
ΘΕ 413 Ανθρωπολογία του θεάτρου
ΘΕ 414 Αναγνωστικές θεωρίες και θεωρία της πρόσληψης

- ΘΕ 415 Ζητήματα ποιητικής: Μορφολογική και θεματική
ανάλυση του λογοτεχνικού κειμένου
- ΘΕ 416 Εισαγωγή στη θεωρία της λογοτεχνίας
- ΓΚ 511 Κείμενα νεοελληνικής λογοτεχνίας: πεζογραφία
- ΓΚ 513 Εισαγωγή στην αρχαία τέχνη
- ΓΚ 514 Ρεύματα στην τέχνη του 20^{ου} αιώνα
- ΓΚ 515 Ιστορία της ευρωπαϊκής μουσικής
- ΓΚ 517 Παιδαγωγική κατάρτιση I: Γνωστική ανάλυση της
μάθησης στην εκπαίδευση
- ΓΚ 518 Παιδαγωγική κατάρτιση II: Εξελικτική ψυχολογία
- ΓΚ 521 Κείμενα νεοελληνικής λογοτεχνίας: ποίηση I (έως το
1930)
- ΓΚ 522 Ρεύματα της νεότερης ευρωπαϊκής λογοτεχνίας
- ΕΡΓ 611 Εισαγωγή στην υποκριτική [5 ώρες εβδομαδιαίως]
- ΕΡΓ 612 Όροι και συντελεστές της παράστασης I: Αυτοσχεδια-
σμός και επινόηση κειμένου [5 ώρες εβδομαδιαίως]
- ΕΡΓ 613 Όροι και συντελεστές της παράστασης II: Αυτοσχεδια-
σμός και επινόηση κειμένου [5 ώρες εβδομαδιαίως]
- ΕΡΓ 616 Εισαγωγή στη σκηνοθεσία [5 ώρες εβδομαδιαίως]
- ΕΡΓ 618 Χορολογία στο χορό και στο θέατρο με έμφαση στην
παιδαγωγική διάσταση

ΕΠΙΛΕΓΟΜΕΝΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ 3^{ου} ΚΑΙ 4^{ου} ΕΤΟΥΣ

- ΑΘ 151 Σατυρικό δράμα
ΑΘ 152 Η μετακλασική τραγωδία
ΑΘ 153 Αρχαία ελληνική μετρική
ΑΘ 154 Ρωμαϊκή κωμωδία II: Πλαύτος
ΑΘ 155 Οι τραγωδίες του Σενέκα
ΑΘ 156 Αρχαία ελληνική τέχνη και θέατρο
ΑΘ 157 Σκηνικές προσεγγίσεις του αρχαίου δράματος στους νεότερους χρόνους: Η Ελληνική Σκηνή
ΑΘ 158 Οι πλατωνικές αντιλήψεις για την ποίηση και το δράμα
ΑΘ 159 Αγγειογραφία και θέατρο
- ΠΘ 251 Ειδικά ζητήματα του σαιξπηρικού θεάτρου
ΠΘ 252 Το θέατρο του Μολιέρου και η πρόσληψή του
ΠΘ 253 Το γερμανόφωνο κλασικό θέατρο
ΠΘ 254 Το ιταλικό κλασικό θέατρο
ΠΘ 255 Το ισπανόφωνο κλασικό θέατρο
ΠΘ 256 Ρωσικό – Σοβιετικό θέατρο
ΠΘ 257 Το θέατρο του Μπρεχτ
ΠΘ 258 Σύγχρονο ευρωπαϊκό θέατρο
ΠΘ 259 Μορφές εμπορικού θεάτρου και θεάματος
ΠΘ 261 Αρχαίος μύθος και τραγωδία στην παγκόσμια δραματουργία
ΠΘ 262 Αρχαίος μύθος και τραγωδία στην όπερα
ΠΘ 264 Ιστορία της όπερας του 20^{ου} αιώνα
ΠΘ 265 Αμερικανικό θέατρο II
ΠΘ 266 Εικαστικές τέχνες και θέατρο στον 20^ο αιώνα
ΠΘ 267 Το σύγχρονο δυτικό χοροθέατρο
ΠΘ 269 Ιστορία της ευρωπαϊκής όπερας του 19^{ου} αιώνα

- ΠΘ 270 Το θέατρο του Samuel Beckett
- ΝΘ 351 Ο Κάρολος Κουν και η νεοελληνική δραματουργία
- ΝΘ 352 Το θέατρο του Ιάκωβου Καμπανέλλη
- ΝΘ 354 Οι δραματικοί μονόλογοι του Γιάννη Ρίτσου
- ΝΘ 355 Κοινωνιολογικές προσεγγίσεις του νεοελληνικού θεά-
τρου
- ΝΘ 356 Νεοελληνική δραματουργία και κινηματογράφος
- ΝΘ 357 Η σκηνοθεσία στην Ελλάδα: θεωρία και σκηνική πρακτι-
κή
- ΝΘ 358 Σκηνογραφικά ρεύματα στη σύγχρονη ελληνική σκηνή
- ΝΘ 359 Η υποκριτική τέχνη στη σύγχρονη Ελλάδα
- ΝΘ 360 Ο ρόλος της πρωτοπορίας στην ελληνική σκηνή και
δραματική παραγωγή του Μεσοπολέμου
- ΝΘ 362 Σπύρος Μελάς: η συμβολή του στη διαμόρφωση του
νεοελληνικού θεάτρου
- ΝΘ 363 Καβάφης και θέατρο
- ΝΘ 364 Παράλληλες δραματουργικές διαδρομές: Θεοτοκάς –
Καζαντζάκης – Σικελιανός
- ΘΕ 451 Σύγχρονες θεωρίες του θεάτρου και του δράματος
- ΘΕ 452 Σημειωτική και διακειμενική ανάλυση του δράματος
- ΘΕ 453 Ιστορία και θεωρία της διαμόρφωσης του θεατρικού
χώρου
- ΘΕ 454 Θεωρίες ταυτότητας: φεμινιστικό θέατρο και θέατρο των
μειονοτήτων
- ΘΕ 455 Θεωρία της αφήγησης (Αφηγηματολογία)
- ΘΕ 456 Θέατρο και φωτογραφία
- ΓΚ 552 Ζητήματα μεθοδολογίας και αρχειακής έρευνας στη
νεοελληνική γραμματεία
- ΓΚ 555 Φιλμική ανάλυση: Εθνικές Σχολές και κινηματογραφικά
ρεύματα στη μεταπολεμική Ευρώπη

- ΓΚ 556 Αρχαίος μύθος στον παγκόσμιο κινηματογράφο
- ΓΚ 557 Νεοελληνική τέχνη
- ΓΚ 558 Σύγχρονες θεωρίες της τέχνης
- ΓΚ 559 Αρχαία ελληνική μουσική
- ΓΚ 560 Σημαντικές μουσικές επενδύσεις Ελλήνων συνθετών σε θεατρικές παραστάσεις
- ΓΚ 561 Ιστορία της μουσικής του 20^{ου} αιώνα
- ΓΚ 563 Θέατρο και επικοινωνία: υποδοχή του θεατρικού γεγονότος στον έντυπο και ηλεκτρονικό τύπο
- ΓΚ 564 Θέατρο και πολιτισμική πολιτική
- ΓΚ 565 Καλλιτεχνική και εμπορική διεύθυνση θεατρικού οργανισμού – Θεατρικό μάρκετινγκ
- ΓΚ 568 Ευρωπαϊκός κινηματογράφος: Νεορεαλισμός, nouvelle vague, free cinema
- ΓΚ 569 Μεγάλες κινηματογραφίες: ρώσικος, κινέζικος και ιαπωνικός κινηματογράφος
- ΓΚ 570 Κινηματογράφος και κοινωνία: αλληλεπιδράσεις και επιρροές στην αισθητική και θεματική των ταινιών
- ΓΚ 571 Ιστορία και κινηματογράφος
- ΓΚ 572 Η μεταπολεμική τέχνη
- ΓΚ 574 Κείμενα νεοελληνικής λογοτεχνίας: ποίηση II (μετά το 1930)
- ΓΚ 575 Το θέατρο ως θέμα της νεότερης ποίησης
- ΓΚ 576 Μεταπολεμικός ελληνικός κινηματογράφος: Θεματολογικές τάσεις και αισθητικά ρεύματα
- ΓΚ 577 Κινηματογράφος και λογοτεχνία
- ΓΚ 578 Ο φωτισμός στο θέατρο
- ΓΚ 580 Διδακτική του θεάτρου I: Εισαγωγή στη Θεατρική Αγωγή (θεωρία και πρακτική)
- ΕΡΓ 651 Δημιουργική κίνηση και σύνθεση στη Θεατρική Αγωγή
- ΕΡΓ 652 Διδακτική του θεάτρου II: Το θέατρο και το δράμα στην Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση
- ΕΡΓ 653 Διδακτική του θεάτρου III: Το θέατρο και το δράμα στην Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση

- ΕΡΓ 657 Εργαστήριο συγγραφής θεατρικού έργου I
- ΕΡΓ 658 Εργαστήριο συγγραφής θεατρικού έργου II
- ΕΡΓ 659 Εργαστήριο σκηνογραφίας
- ΕΡΓ 660 Χρήση των ηλεκτρονικών υπολογιστών στη θεατρολογική έρευνα και στη θεατρική πράξη [ο βαθμός δεν υπολογίζεται για την εξαγωγή του μέσου όρου, αλλά αναγράφεται στο πιστοποιητικό σπουδών]
- ΕΡΓ 661 Εισαγωγή στη χορογραφία
- ΕΡΓ 614 Υποκριτική I [5 ώρες εβδομαδιαίως]
- ΕΡΓ 662 Ειδικό εργαστήριο υποκριτικής I [5 ώρες εβδομαδιαίως]
- ΕΡΓ 663 Ειδικό εργαστήριο υποκριτικής II [5 ώρες εβδομαδιαίως]
- ΕΡΓ 665 Υποκριτική II [5 ώρες εβδομαδιαίως]
- ΕΡΓ 667 Υποκριτική στο πλαίσιο του Θεάτρου στην Εκπαίδευση [5 ώρες εβδομαδιαίως]
- ΕΡΓ 668 Όροι και συντελεστές της παράστασης III: Σκηνική απόδοση μη θεατρικών κειμένων στην εκπαίδευση [5 ώρες εβδομαδιαίως]
- ΕΡΓ 670 Πρακτική άσκηση φοιτητών

IV. ΠΙΝΑΚΑΣ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ ΚΑΤΑ ΕΞΑΜΗΝΟ

(Το ακόλουθο πρόγραμμα έχει ενδεικτικό χαρακτήρα, συνιστάται ωστόσο η πιστή τήρησή του.)

<p style="text-align: center;">Α΄ ΕΞΑΜΗΝΟ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Εισαγωγή στο αρχαίο θέατρο 2. Εισαγωγή στη θεατρολογία (Νεότερο θέατρο) 3. Δραματουργική ανάλυση I: κείμενα της κλασικής δραματουργίας 4. Σταθμοί της νεοελληνικής λογοτεχνίας 5. Εισαγωγή στη θεωρία και ιστορία του χορού 6. Εισαγωγή στις εικαστικές τέχνες 	<p style="text-align: center;">Β΄ ΕΞΑΜΗΝΟ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Αναγεννησιακό και ελισαβετιανό θέατρο — Σαίξπηρ 2. Δραματουργική ανάλυση II: κείμενα της νεότερης δραματουργίας 3. Εισαγωγή στην ιστορία και θεωρία του κινηματογράφου 4. Είδη και μορφές του μουσικού θεάτρου από το 1600 έως και τον 20^ο αιώνα 5-6. Επιλεγόμενα (Υποχρεωτικά/Ελεύθερα)
<p style="text-align: center;">Γ΄ ΕΞΑΜΗΝΟ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Ευρωπαϊκά ρεύματα και μετεπαναστατική ελληνική δραματουργία 2. Το νεοελληνικό θέατρο του πρώτου μισού του 20ού αιώνα 3. Τα σκηνοθετικά ρεύματα του 20^{ου} αιώνα 4-6. Επιλεγόμενα (Υποχρεωτικά/Ελεύθερα) 	<p style="text-align: center;">Δ΄ ΕΞΑΜΗΝΟ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Αρχαία ελληνική κωμωδία: Αριστοφάνης 2. Το θέατρο του 19^{ου} αιώνα: ρεαλισμός, νατουραλισμός, ψυχολογικό δράμα 3. Μεγάλες θεωρίες της υποκριτικής 4. Εισαγωγή στην υποκριτική και τη σκηνοθεσία 5-6. Επιλεγόμενα (Υποχρεωτικά/Ελεύθερα)
<p style="text-align: center;">Ε΄ ΕΞΑΜΗΝΟ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Αριστοτέλους Περί ποιητικής 2. Το ευρωπαϊκό θέατρο του 20^{ου} αιώνα (1900-1960) 3. Το μεταπολεμικό νεοελληνικό θέατρο 4. Σεμινάριο I (Αρχαίο Θέατρο): Εισαγωγή στη μεθοδολογία της επιστημονικής εργασίας 5. Σημειωτική της παράστασης 6. Επιλεγόμενο (Υποχρεωτικό/Ελεύθερο) 	<p style="text-align: center;">ΣΤ΄ ΕΞΑΜΗΝΟ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Αρχαία ελληνική τραγωδία III: Ευριπίδης 2. Το κρητικό θέατρο 3. Σεμινάριο III (Νεότερο Θέατρο με έμφαση στο δράμα) 4-6. Επιλεγόμενα (Υποχρεωτικά/Ελεύθερα)

Ζ΄ ΕΞΑΜΗΝΟ	Η΄ ΕΞΑΜΗΝΟ
<p>1. Θεωρία του θεάτρου και του δράματος στους νεότερους χρόνους</p> <p>2-6. Επιλεγόμενα (Υποχρεωτικά/Ελεύθερα)</p>	<p>1. Αρχαία Ελληνική Τραγωδία Ι: Αισχύλος</p> <p>2. Σεμινάριο ΙΙ (Αρχαίο Θέατρο)</p> <p>3. Σεμινάριο ΙV (Νεότερο θέατρο με έμφαση στην παράσταση)</p> <p>4-6. Επιλεγόμενα (Υποχρεωτικά/Ελεύθερα)</p>